

במקדש, אלא כך היו עונין ברוך ה' אלקי ישראל
מן העולם ועד העולם.

וגם הא דבמקדש אומר את השם ככחצו ובמדינה
בכינויו, לכאורה גם זה הוא דבר נדדי דאין
אומרים שם המפורש אלא במקדש, ולא שחלוקים
בעיקר הדין.

אבל מהא דבמדינה כהנים נושאים את ידיהן
כנגד כחפיהן ובמקדש ע"ג ראשיהן,
לכאורה זה הוא חילוק בעצם הזכרת כהנים,
ומבואר שזה צ' אופנים של זכרת כהנים. (ועי'
זרש"י בסוטה לח. כתב 'ובמקדש למעלה
מראשיהם מפני שמזכרין את העם בשם המפורש
ושכינה למעלה מקשרי אלבעותיהם', ומבואר דגם
זה אינו מעיקר הדין אלא מחמת דין נדדי).

רש"י ד"ה בפנים. בעזרה בדבתיב וישא אחרון את
ידיו. רש"י לשיטתו בפירוש התורה שכתב
על פסוק זה 'ויזכרם זכרת כהנים יזכרן יאר'
ישא', אולם הרמב"ן שם חולק וכותב 'וימתן לומר
כי אהרן פרש כפיו השמים וזכרן את העם כאשר
עשה שלמה וכו' ע"ש, דס"ל שזה לא היה זכרת
כהנים דעדיין לא ניתנה הפרשה דכה תזכרו את
בני ישראל וגו' ע"ש. ומה שכתב דעדיין לא
ניתנה פרשת זכרת כהנים ז"ב, דלכאורה כל
התורה כולה ניתנה בסיני.

ועי' בתוס' לקמן (מד. ד"ה כל כהן) דזכהן אחד
היו זכרת כהנים רק מדרבנן, ורק צ"ב
כהנים היו זכרת כהנים מן התורה. ולפי זה ז"ע
מה שכתב רש"י דוישא אהרן את ידי היינו זכרת
כהנים, הלא היה ביחיד. ולכאורה ז"ל שתוס' ס"ל
כהרמב"ן דשם לא היה זכרת כהנים, או י"ל
דאע"ג דכתיב בקרא וישא אהרן גם בניו נשאו

כפיהם והיה זכרת כהנים, או י"ל דרש"י ס"ל
דגם זכהן יחיד היו זכרת כהנים מן התורה.

עי' בגמ' בסוטה (לח.) 'תניא אידך כה תזכרו
בנשיאות כפים וכו' נאמר כאן כה תזכרו
ונאמר להלן וישא אהרן את ידיו אל העם ויזכרם,
מה להלן בנשיאות כפים אף כאן בנשיאות כפים'.
ומשמע בפשטות דוישא אהרן את ידיו וכו' היינו
זכרת כהנים, אבל אין זה מוכרח די"ל שזה
ילפוטא בעלמא דזשעת זכרת נושאים כפים.

ובגמ' שם איתא 'אי מה להלן כהן גדול וכו',
ומשמע דרק אהרן נשא כפיו ולא בניו.
ויש לדחות דגם הבני אהרן זכרו זכרת כהנים
ורק שלא נשאו כפיהם, אבל בפשטות משמע דרק
אהרן בלבד זכר אותם.

ועי' בתורת כהנים ריש פרשת שמיני 'אותו היום
נטל עשר עטרות וכו' ראשון לזכרן את
ישראל, לכאורה מוכח כרש"י שהיה שם זכרת
כהנים וזה היה הפעם הראשונה של זכרת
כהנים. וז"ל דהרמב"ן מפרש שזה היה ראשון
לנתינת זכרת לישראל אע"ג שאח"כ היה זכרת
אחרת, אבל הפשטות לא משמע כן. ועי' זרש"י
בשבת (פז:) ד"ה לזכרן זכרת כהנים כדכתיב
וישא אהרן את ידיו'.

איבא דאמרי וכו' מבדי שאין נקמצות מוהיבא
איתרבי ליציקת. הנה רש"י כתב דהאי
לישנא איתא לרבווי מנחת נסכים, ולפי זה מבואר
כאן שיש יציקה זמנחת נסכים. והרמב"ם לא
הזכיר יציקה לא זמנחת נסכים ולא זמנחת כהנים
(ולא זמנחת העומר).

ללישנא קמא בגמ' דמתרץ כאן זמנחת כהנים
כאן זמנחת ישראל, משמע דזמנחת